

la memòria

NARCÍS-JORDI ARAGÓ

La costa de les miss i de les gogós

>> Elecció de Miss Paladium, 1973. La tercera per l'esquerra va ser la guanyadora.

Tercer capítol de la història de la Costa Brava. A la letargia dels anys 40 i a la invasió turística dels 50 els va succeir, durant els anys 60 i 70, el domini de l'espectacle i de l'oci programat: la multiplicació de locals nocturns amb presència massiva d'actors, actrius, cantants, ballarins i artistes de tots els gèneres i estils. Les noves realitats tenien noms estrangers, encara sense traducció autòctona. Les discoteques, llavors anomenades *boîtes*, animades per incansables gogós, van assolir en l'imaginari col·lectiu les imprecises dimensions del somni. Cada local havia de tenir una miss, i la seva elecció congregava àvids multituds, preferentment masculines. Les candidates desfilaven en biquini, mentre que l'incipient *striptease*, sotmès encara a l'eufemisme del *destape*, es practicava en antres més recòndits amb graus diversos d'inspiració i d'audàcia. Va ser, doncs, el moment de la caiguda dels tabús, una febrada efímera pròpia de les èpoques de transició, que es va acabar curant amb l'arribada de la llibertat i la teràpia benèfica de la normalitat.

«La Guardia Civil cerró el local»

Flamingo, Paladium, Tiffanys, Maddox... Sus emblemas se popularizaron a través de los adhesivos que, indefectiblemente, decoraban la parte posterior de los automóviles. Tiffanys i Paladium marcaron el camino de lo que serían las futuras salas de fiesta costeras. Stanley Buana, propietario de esta última en sus inicios, recuerda que hizo el concurso de Miss Falda, en el que las concursantes mostraban sus piernas al ritmo de la música. «La Guardia Civil nos cerró el local tres días por orden gubernativa tras el concurso. Pero aquello ya no había quien lo parara. A los pocos días contraté las primeras gogo-girls que, subidas al podio, animaban al personal, lo que resultó un éxito comercial extraordinario».

Màrius Carol

El País, 10 d'agost de 1984

A la letargia dels anys 40 i a la invasió turística dels 50 els va succeir, **durant els 60 i 70**, el domini de l'espectacle i de l'oci programat

PABLITO

>> Elecció de Miss Tiffanys, 1973. El pintor Josep Albertí, entre els membres del jurat.

«Las concursantes auténticamente descendidas del cielo»

Como se suponía, la fiesta de elección de Miss Tiffanys resultó otra gran velada de la costa. Por otra parte hay que reconocer que en pocas ocasiones como ésta se cuidaron todos los detalles, desde la presentación de las concursantes auténticamente descendidas del cielo, o del techo, hasta la seriedad con que actuó el jurado. Toda la fiesta, en suma, resultó un completo éxito y un auténtico festival de bellezas.

En esta misma página se comenta gráficamente y con toda amplitud la elección; al margen del impresionante ramillete de bellezas, hay que reconocer que se trata de una de las veladas –y eso que las ha habido este verano– con mejor organización y perfecta ambientación a que he tenido la oportunidad de asistir.

Caras conocidas en el jurado: nuestro presidente de la Asociación de la Prensa Manuel Bonmatí, que, por cierto, tenía fama de generoso en sus puntuaciones; Xevi y, sobre todo, Demis Roussos, que acaparó la atención de las jovencitas.

Pablito [Pablo García Cortés]
Los Sitios, 18 d'agost de 1973

>> L'escultora Emilia Xargay, el mag Xevi i el cantant Demis Roussos, membres del jurat del concurs de Miss Tiffanys.

PABLITO

